

Порядок виконання рішення суду про виселення боржника.

Відповідно до вимог ст. 78 Закону України «Про виконавче провадження», виконання рішення суду про виселення боржника полягає у звільненні боржником приміщення, зазначеного у виконавчому документі, а також у забороні такій особі користуватися цим приміщенням. Виконання рішення про виселення боржника провадиться наступного дня після закінчення встановленого державним виконавцем строку, визначеного відповідно до вимог ст. 25 Закону України «Про виконавче провадження».

У разі невиконання боржником рішення самостійно державний виконавець виконує його примусово. Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника про день і час примусового виселення. Боржник вважається повідомленим про примусове виселення, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснюватися виселення, чи за іншою адресою, достовірно встановленою державним виконавцем. Відсутність боржника, повідомленого про день і час виселення, під час виконання рішення не є перешкодою для виконання рішення. Виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від особи (осіб), яка виселяється, її майна, домашніх тварин та у забороні такій особі користуватися цим приміщенням. Примусовому виселенню підлягають виключно особи, зазначені у виконавчому документі.

Виселення здійснюється у присутності понятих за сприянням органів внутрішніх справ з обов'язковим описом майна державним виконавцем. Один примірник акта опису майна вручається під розписку боржнику. За необхідності державний виконавець в установленому законом порядку забезпечує зберігання майна боржника з покладенням пов'язаних з цим витрат на боржника.

У разі якщо виконання рішення здійснюється за відсутності осіб, які підлягають виселенню, державний виконавець зобов'язаний провести опис майна. Описане майно передається для відповідального зберігання особі, визначеній державним виконавцем.

Передане для зберігання майно боржника видається йому державним виконавцем на підставі акта після відшкодування боржником витрат, пов'язаних із зберіганням такого майна. У разі якщо боржник відмовляється відшкодувати витрати, пов'язані із зберіганням майна, вони компенсуються за рахунок реалізації частини майна боржника.

Зберігання майна здійснюється протягом не більше двох місяців. Після закінчення двомісячного строку невитребуване майно реалізується в порядку, визначеному цим Законом. Отримані від реалізації кошти, за вирахуванням понесених витрат, перераховуються боржнику. У разі якщо майно не було реалізовано, розпорядження ним здійснюється в порядку, встановленому для розпорядження безхазяйним майном.

Про виконання рішення про виселення боржника державний виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні.

У разі якщо особі, яка підлягає виселенню, має бути надано інше житлове приміщення, державний виконавець надсилає відповідному житловому чи іншому органу повідомлення про строк виконання рішення щодо надання такого приміщення. У разі ненадання у визначений строк іншого житлового приміщення державний виконавець складає відповідний акт і звертається до суду з поданням про встановлення порядку подальшого виконання рішення. До вирішення судом зазначеного питання виконавчі дії не провадяться.

У разі якщо особа самостійно вселилася у приміщення, з якого вона була примусово виселена, повторно її виселення може бути здійснено державним виконавцем на підставі ухвали суду, який прийняв рішення про виселення. Виконавче провадження в такому разі підлягає поновленню за постановою державного виконавця.

Відповідно до вимог ст.90 Закону України «Про виконавче провадження», невиконання законних вимог державного виконавця фізичними, юридичними чи посадовими особами, неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження, а також за неявку без поважних причин до державного виконавця винні особи несуть відповідальність у встановленому законом порядку.

За наявності ознак злочину, що свідчать про перешкоджання особою виконанню рішення чи порушення вимог Закону України «Про виконавче провадження», державний виконавець складає акт про порушення і звертається до правоохоронних органів з поданням про

притягнення винної особи до кримінальної відповідальності. Згідно ст. 382 Кримінального кодексу України за невиконання службовою особою вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрала законної сили, або перешкоджання їх виконанню – карається штрафом від п'ятсот до однієї тисячі неоподаткованих мінімумів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

**Олег Маковійчук – начальник
відділу ДВС Яремчанського МУЮ**